

Adventi áhítat

Nyolcadik alkalommal csendültek fel gyönyörű, karácsonyt váró dallamok december 16-án az irigylésre méltó akusztikájú várgesztesi katolikus templomban. Annak idején Talabér Angelika teremtette meg a gitárze-

nés adventi áhítat hagyományát, s akik idén is ellátogattak a programra, ezúttal sem csalódtak. A várgesztesiek hagyományosan nem csupán a tehetséges hölgy meghatározó zenéje és különleges hangja ragadta magával, hanem hat fiatal zeneiskolás, a Rodé testvérek, Klára, Sára, Flóra, Nóra, valamint Marx Péter és Cseke Bendegúz fenyőillatú trombita, fuvola, hegedű, klarinét előadása.

Angelika – mint mindig – ezúttal is izgatottan készült, repertoárjában számtalan dal szerepelt: közismert, klasszikus karácsonyi, adventi énekek magyarul és németül, megzenésített versek, könnyűzenei dallamok, tradicionális vallási énekek latinul is. Mindezeket gyöngyszemekként fűzte az előadó, az áhítat résztvevői pedig a lélekszépítő program végén minden bizonnyal vele együtt vallották Juhász Gyula méltán ismertté, híressé vált gyönyörű gondolatait: Szép Tündérország támad föl szívemben ilyenkor decemberben. A szeretetnek csillagára nézek, megszáll egy titkos, gyönyörű ígázat, ilyenkor decemberben...

Agapé tizenötösör

Kis József világi lelképásztori munkatárs kezdeményezte 15 évvel ezelőtt, hogy évente más-más településen, Várgesztes, Vértessomló és Környe római katolikus közösségének tagjai, egyeztessék programjaikat, s mind jobban megismerjék egymás hitéleti tevékenységét.

Vértessomló adott otthont december 9-én a közösség összejövetelének, ahol Hartdéken Márton egyházközségi világi elnök fogadta és köszöntötte a vendégeket, köztük a települések polgármestereit, Gerendai Sándor esperest és Kutschi András címzetes prépostot az agapé alkalmából. Az agapé görög eredetű szó, jelentése: szeretet, vendégség. Az első keresztények közös étkezéseit jelenti, amiket az egyházközséget összekötő szeretet kinyilvánítására és megélésére tartottak.

A jelenlévők elsőként egy perces néma csenddel és imával emlékeztek meg az augusztusban elhunyt Bedy Sándor plébános atyáról, majd Gerendai Sándor köszöntötte az agapé résztvevőit. Mint elmondta, Advent a jövőbe tekintés és a várakozás. Egyedül az ember képes a várakozásra, aki szeretné ismerni a jövőt is. Advent a felkészülés és a bűnbánat időszaka is, hiszen nem követhetünk el megbocsáthatatlan bűnöket, hiszen Isten a jóvátehetetlen bűnök helyrehozására is képes.

– Ha Istennel közvetlen és bensősége kapcsolatban vagyunk, akkor lesz ünnepeinknek igazi fénye és varázsa, mert nekünk különösen karácsonykor Isten közelében kell élnünk – fogalmazott az esperes, aki befejezőként kijelentette: ne a gyertyáink és lámpáink világítsanak, mi magunk legyünk

sugárzó emberek.

Az ünnepi gondolatokat követően Rising Károlyné Várgesztes, Beke László Környe és Igó István Vértessomló polgármestere méltatta az egyházközség híveinek áldozatos munkáját és közösségi életét, majd Árendás József egyházközségi karitászvezető számolt be adománygyűjtéseikről, rendezvényeiről.

Az agapén a hitoktatók is beszámoltak az évi munkájukról, a hittan táborról, valamint a gyermekmiséről, amelyek tapasztalatai nagyon kedvezőek. Eddig már több sikeres rendezvény valósult meg, a résztvevői szám pedig a kezdeti félszázról 100–120 közé emelkedett.

GESZTESI KRÓNKA • Közéleti és információs havilap • Lapalapító és kiadó: Várgesztes Község Önkormányzata, 2824 Várgesztes, Arany J. u 47 • Felelős kiadó: Rising Károlyné polgármester • Főszerkesztő: Salamon Gyöngyi, e-mail: salamongy@t-email.hu • 20/9611-833 • Hirdetésfelvétel: 20/9611-833 • Lapzárta: minden hónap 8. napja. Megjelenik havonta 230 példányban. A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy az olvasói leveleket, reflexiókat rövidített formában, szerkesztve közölje. Ezek az írások nem minden esetben tükrözik a szerkesztőség véleményét. A meg nem rendelt anyagok és hirdetések tartalmáért a szerkesztőség felelősséget nem vállal. Anyagokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. ISSN: 2062-5472

2019. JANUÁR

VÁRGESZTES KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK KÖZÉLETI ÉS INFORMÁCIÓS HAVILAPJA

Adventi dallamok

Adventi, karácsonyi dallamok töltötték be december első vasárnapjának délutánján a várgesztesi templomot, ahol a helyi Német Nemzetiségi Önkormányzat elnöke, Pillmann József köszöntötte elsőként a jelenlévőket.

– Az adventi koszorú jelképezi a várakozást, Jézus eljövételét. A koszorút négy gyertya díszíti. Három lila és egy rózsaszín. Mindegyik jelképez valamit. A hitet, a reményt, a szeretetet a három lila, míg az örömet a rózsaszín. Utóbbi advent harmadik vasárnapján gyűjtjük meg. Adventi koszorút 1839-ben Hamburgban Johann H. Wichern, német evangélikus lelkész állított az imaházban. Nagy kerékre 24 gyertyát rakatott és naponta 1-1 új gyertyát gyűjtöttak meg szentestéig. Kívánok mindenkinek örömteli, szeretetteljes várakozást a következő hetekben – zárta szavait az elnök.

Ezt követően léptek közönség elé a meghívottak: a Várgesztesi Zeneiskola Diákjai Sági Richárd zenetanár veze-

tésével, a Várgesztesi diákok, a Várgesztesi hittanos diákok, Kis József, a szári Német Nemzetiségi Dalkör és a helyi Német Kultúregyesület Dalköre.

Az eseményen szebbnél szebb adventi, karácsonyi dalok töltötték meg melegséggel a lelkeket, jelezve a szeretet ünnepének közeledtét, majd a községházánál folytatódott a program, ahol Rising Károlyné polgármester arról szólt, hogy mindenki életében van várakozás, ami nem azonos az elvárással. Ezt az időszakot egy kicsit a befelé fordulás, a magunk életének átgondolása jellemzi, lelki életünk megtisztulása.

– Négy éve állítjuk fel a falu központjába a közös adventi koszorút. Új szokás, hogy a gyerekek szüleikkel, nagyszüleikkel itt fotókat készítenek. Mindenkinek jó felkészülést és bensőséges, boldog karácsonyt kívánok. És most meggyújtom Várgesztes első adventi gyertyáját – fogalmazott a falu első embere.

Meghívó

Értesítjük a falu lakosságát, hogy az 1945. január 06-án elhurcoltakról való megemlékezésre 2019. január 06-án vasárnap, a szentmisét követően, 9 órakor a Hősi Emlékműnél kerül sor. Német Nemzetiségi Önkormányzat Várgesztes

Rendhagyó életrajz

"A túl fejlett igazságérzetteddel előbb-utóbb a dutyiban vagy a diliházban végeznéd", intett apukám, amikor érettségi után, 1976-ban benyögtem: - újságíró szeretnék lenni. Aztán rendszerváltás, bízva a sajtószabadságban, mégiscsak szerencsét próbáltam. Sikerült Egerben felvételt nyernem a megyei napilap szerkesztőségében. Bizony a gyakorlatban szembesülnöm kellett a ténnyel, az újságírás nem mindig arról szól: azt írhatom, amit gondolok. Ennek ellenére, több mint két évtizeden át rajongtam a munkáért, s 2008-ban egy regényem is megjelent az Európa Kiadónál.

A gazdasági válság, a sorozatos létszám-leépítés, a velejáró normaemelés kellőképpen sarokba szorított. Azt hittem, ennél rosszabb már nem jöhet. Tévedtem. A gyárat, ahol a férjem üzemvezetőként dolgozott, egyik napról a másikra bezárták. Műszaki diplomásként hónapokig nem talált munkahelyet Heves megyében. Ezért fantasztikus élmény volt számunkra, amikor egy oroszországi céghez küldte el jelentkezését, s még aznap válaszoltak neki: várják elbeszélgetésre.

Komárom megyében csak Esztergomban és Tatán jártunk korábban. Gondoltam, megér egy nap szabit, elkísérem. Az ígéretes interjú után kanyarodtunk le az útról, kíváncsiak voltunk a villapark kapcsán is sokak által dicsért Várgesztesre. Amikor begurultunk a tavacskáig, úgy hatott ránk ez a bájos kis falu, mint egy varázsütés.

Néhány napig latolgattuk a lehetőségeinket, aztán árulni kezdtük az egri házunkat. Időbe telt, míg ideköltözhettünk, megvehettük a Mórocz-házat, aminek kertjéből, ablakaiból az erdőre látunk, és a konyhából, a mosogatódézsa mellől a mogyorófán tornázó mókusra.

Itt már meg sem kíséreltem sajtóközelségbe kerülni. Helyismeret, kapcsolatok híján reménytelen esetnek véltem. Napi rendszerességgel szinte lehetetlen témákat gyűjteni, ha senkitől se kapok ötleteket. Eladóként helyezkedtem el egy tatabányai trafikban, s öt éven át a pult mögött szorgoskodtam. A férjem a kórházban dolgozik.

Most, hogy végre eljöhettek nyugdíjba, és a polgármester asszony megtisztelt a felkéréssel, írjak a Gesztesi Krónikába, boldogan mondtam igent. Reményeim szerint a hónapok aktualitásaihoz kapcsolódva megoszthatom gondolataimat az Olvasókkal. Talán még hasonló emlékeket, érzelmeket is ébresztenek bennük jegyzeteimmel.

Négyessy Zita

25 éve hajtanak fejet

Vértessomlón Batin József kezdeményezésére 25 esztendeje ünneplik Szent Borbála napját, a községben akkortájt fejeződött be a bányászkodás.

Az önkormányzat és a helyi bányászok megemlékezése a negyedszázados hagyománynak megfelelően december 8-án is szentmisével kezdődött a templomban, majd a temetőben lévő bányász emlékhelynél rótták le kegyeletüket a várgesztesi, móri, pusztavámi, tatabányai, oroszországi bányászok, akik minden évben együtt emlékeznek a somlóiakkal.

Bányászszív tart össze minket, Szent Borbála néz le ránk. Mondj imát halottainkért, égjen értük gyertyaláng. Szén- és kőpor két tudónkben, fáradt már a két kezünk, régi társak, bányagépek, rátok még emlékezünk. Vége már a bányász létnek, sóhajunk az égbe száll. Mondj imát minden bányászért, rájuk mennyben béke vár. Bányászszív tart össze minket, Szent Borbála néz le ránk. Mondj imát minden bányászért, rájuk mennyben béke vár... - szöveg a fájdalmas bányászdal a Nemzetiségi Dalkör előadásában, majd Igó István polgármester idézte fel a kezdeteket, s a virágkort, amikor a bánya a

vértessomlói családok 80%-ának biztosította a megélhetést. Az ország első szénbányáját Vértessomlón nyitották meg 1745-ben, a szénkitermelés a bányában 1898-ig folyt.

1987-től 1993-ig Vértessomlón működött a tatabányai medence utolsó külszíni és mélyművelésű szénbányája is. A polgármester a környék 120 évnői, 100 millió tonnányi széntermelésének áldozatul esett, több mint ötszáz bányamunkás, és a megszámlálhatatlan balesetet szenvedő bányász előtt így rótták le kegyeletét: egy szál virág, egy percnyi némaság, főhajtás, elmormolt ima, lobbanó gyertyák... Külsőségek. A bensőt az emlékek mardossák. A bányásztragédiákat az idő múlása, az emlékezés sem enyhíti. Nem is enyhítheti. A társak, a túlélők egyre markánsabb vonásai között, a résnyire húzott szemek sarkában nem bújhat meg észrevétlenül a könny...

Matajszné Koller Viola önkormányzati képviselő verssel tisztelt az elhunyt bányászok előtt, majd az emlékhelynél Rising Károly Várgesztes, Igó István, Vértessomlói polgármestere, valamint a tatabányai, oroszországi, móri, pusztavámi, várgesztesi és helyi szakszervezetek képviselői helyezték el a tisztelet és kegyelet koszorúit a bányász emlékhelyen.

Christkindl negyedszer

Lass die Christkindl eini? – Beengedik az angyalokat? – hangzik fel sváb hagyományok szerint a kérdés a mai napig december 24-én várgesztesi otthonoknál, hiszen hagyomány, hogy Szenteste a gyerekek házról-házra járva német nyelven adják elő Jézus születésének történetét verses, énekes formában.

Ezt a hagyományt őrzi, és szeretné megőriztetni immár négy éve a Német Nemzetiségi Önkormányzat, amelynek elnöke, Pillmann József köszöntötte a zsúfolásig megtelt faluház közönségét, köztük Rising Károlyné gesztesi és Spergelné Rádl Ibolya gánti polgármestert. Az elnök felidézte a néphagyományt, s kiemelte: ebben a szokásban az a

szép, hogy minden faluban másképpen adják elő szövegben, kiejtésben, dallamban, viseletben, eszközökben és előadásmódban is, de a lényeg változatlan: örömet csempészni a házakba karácsonykor.

A bemutatók sorát a helyi óvodások nyitották, majd jöttek a vendégek, a vértessomlói és gánti betlehemezők, a sort pedig a várgesztesi iskolások zárták, akiket a dalkör asszonyai készítenek fel évről évre.

A programot a Német Kultúregyesület Dalköre stílszerűen két karácsonyi meglepetésszámmal fejezte be, de nem maradt el az ilyenkor szokásos vendéglátás sem.

Három krampusszal érkezett a Mikulás

Nagy volt a zsivaly a Faluházban december 6-án délután, ahol a teltházas konferenciateremben a gyerekek szüleikkel, rokonaikkal várták a fehérszakállút. Az önkormányzat Mikulásváró programjára százhatan voltak hivatalosak, a település 14 év alatti fiataljai.

Versekkal, rigmusokkal, dalokkal próbálták az apróságok minél előbb előcsalogatni a télapót, aminek meg is lett az eredménye, mert egyszer csak megjelent az ajtóban, s nem egyedül, három krampuszlány kíséretében.

Nagy volt az öröm, az ajándékok szétosztásakor, majd kezdődött a közös fotózkodás.

